

Man gik derpaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med de af Eksekutorer behandlede Dødsboer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1508; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2625).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattet til Forhandling under eet.

Ordføreren (Effersøe): Et Flertal indenfor Udvalget indstiller Lovforslaget uforandret til Vedtagelse; medens et Mindretal stiller Ændringsforslag angaaende § 7. Skønt i alt Fald en Del af Flertallets Medlemmer sympatiserer med det af Mindretallet stillede Ændringsforslag og kunde ønske at se det gennemført, anser man dog Lovforslagets Gennemførelse for saa magtpaaliggende, at man ikke under de forhaandenværende Forhold kan anbefale at stemme for Ændringsforslaget. En Vedtagelse af Ændringsforslaget paa nærværende Tidspunkt, da Rigsdagssamlingens Afslutning er nær forestaaende, vilde efter vor Formening let medføre, at Lovforslaget ikke blev vedtaget af Rigsdagen i indeværende Samling, og det vil Flertallet ikke risikere.

Godskesen: Min Meningsfælle i Udvalget og jeg har tilladt os at stille et Ændringsforslag, hvorefter der i § 7 efter 1ste Stykke indsættes et nyt Stykke, saalydende: „For saa vidt angaar Legater og Arv, der ikke er Tvangsarv, kan Arveladeren dog ved Testamente fritage Eksekutor for at stille Sikkerhed. Den tilsynsførende Myndighed kan imidlertid uanset saadan Bestemmelse kræve Sikkerhedsstillelse, naar dertil findes Anledning.“ Denne Bestemmelse stemmer ordret med, hvad der blev vedtaget her i Landstinget ved Lovforslagets Behandling i forrige Rigsdagssamling. Den er imidlertid ikke blevet optaget i det Lovforslag, der blev fremsat i indeværende Samling, og et Forsøg fra mine Meningsfæller i Folketinget paa at faa Bestemmelsen genindsat er strandet. Vi har da ment at burde stille Forslaget paa ny her i det høje Landsting, fordi vi mener, at det stemmer med Retfærdighed.

Det springende Punkt er, at der her er Tale om Arv, som er fuldt afhængig af Arveladerens Villie. Herefter synes det paa den ene Side, at naar Arveladeren kan disponere over det paagældende Beløb ganske frit og f. Eks. tillægge Eksekutor det, bør han ogsaa kunne gøre det mindre at fritage Eksekutor for at stille Sikkerhed med Hensyn til det paagældende Beløb; paa den anden Side synes det at være noget unaturligt, at en Arving, der faar sin Arv ifølge Arveladerens Villie, skal kunne modtage Arven ifølge denne Villie, men alligevel sætte sig imod, hvad Arveladeren har bestemt med Hensyn til de Vilkaar, under hvilke Arven skal tilfalde ham. Dernæst maa man dog ikke alene tage Hensyn til Arvingerne — for dem kan det maaske være en Fordel altid at have en Sikkerhed —, men man maa ogsaa tage Hensyn til dem, der skal stille Sikkerheden. Det er meget muligt, at det bliver vanskeligt for den paagældende Eksekutor at stille Sikkerhed; han kan være en udmærket hæderlig og brav Mand, men naar han ikke disponerer over større Kapitaler, vil han maaske ikke kunne stille den Sikkerhed, som kræves særlig i større Boer. Man har givet Anvisning paa, at han kunde hjælpe sig ved Forsikring. Ja, det kan nu være tvivlsomt, hvad det bliver til med en saadan Forsikring, men selv om en saadan Forsikring bliver oprettet, er der ingen Tvivl om, at den for det første vil blive dyr, og for det andet vil vedkommende Forsikringsselskab, overensstemmende med, hvad der er Sædvane i saadanne Forhold, kræve to personlige Kautionister for den Sikkerhed, det stiller, og vedkommende Eksekutor vil altsaa komme til at staa overfor det pinlige og ubehagelige at skulle løbe rundt blandt sine personlige Venner og Bekendte for at formaa dem til at stille Kaution for ham. Jeg synes, det er betænkeligt i Strid med Arveladerens udtalte Villie at skulle udsætte Eksekutorer, der ikke raader over større Kapitaler, for en saadan Tiggergang. Man kan maaske yderligere gøre gældende, at der kunde tænkes i enkelte Tilfælde at være særlige Forhold til Stede, navnlig at der kunde være foregaaet Forandringer i Forholdene, efter at Testamentet er skrevet, men i saa Henseende er der givet en Ventil gennem Ændringsforslagets sidste Punktum, idet nemlig den tilsynsførende Myndighed, naar dertil findes Anledning, kan kræve Sikkerhedsstillelse, selv om Arveladeren ikke har gjort det.

Jeg tror altsaa, alle fornuftige Hensyn er taget, og skal paa min Meningsfælles og